Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35425
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

de ea revelavit. Tunc monachus
omnes se pedibus eius prostravit. alii
colaphos ei in facie se dedisse. alii
naares eius simape implesse. alii
alias injurias ei fecisse referunt.
Quibus ille ozone fugit. Illa vero metuens ab
hominibus honorari clam de mo
nasterio fugit in desertum. Post hunc
vite miseriam adepta est etne vite
glam.

De exemplo mulieris paenitentis

Fuit quidam homo Bezulus
nomine rebus pauper. mitis di
ues. que longa egritudo dissoluat
quia a prima etate usque in finem vite
paliticus iacebat quia non solum stare
non potuit. immo nunquam de lectulo
surgere vel sedere vel manum ad os
ducere nisi ad aliud latus declinare
valuit. huic adseruiendum mulier
fere aderat. et quidquid residui ex ele
mosina acepit hoc corpus malum
pauperibus erogauit. Et mulier neque
ieras nouit. sed septies sacre rodiris
emerat. et religiosos in hospitalitate
suscipiens hos coram se lege sine m
missione faciebat. Vnde etiam apud
hoc in septima valde exitiatus est
In dolore studebat sepe gracias agere
deo. et ymnis ac laudibus die ac no
cte domino vacare. Quam tunc ipse
cet ut tuta eius paciencia remunera
ram debet membrorum dolorum ad
uitalia redyit. Cum se mori iam
primum tunet. et pegrinos in hospi
talitate susceptos amonet ut sin
gent. et cum eo psalmos pro expia
tione sui exitus decantaret.
Cuique cum eis et ipse moriens psallet
voces psalterii ipse repete quem
ruit dicens. Tacete tacete non au
ditis quite resonat laudes in celo
et cum ad easdem laudes quas audie
rat intendet sua illa anima carne so
luta est. Tanta uero fragrantia
mirae odoris illic dispersa est ut os
qui illic aderat in estimabili
suauitate replent ita ut ph. parete
agnoscent. quam ea laudes in celo
susceperisset. Hac quoque fine exhau
ita exyit quia hic equimmit fla
gella tollerauit.

De humilitate

Venerabilis quidam nudus monachus
monachus noie anacreon
gea uisitacois ex suo monasterio
ad aliud tendebat. Pgens quo
lepsu quedam que densis vul
neribus elephantinis morbis per
singula membra fedauat. iuerit
in via volentes ad hospicium redire
sed per lassitudine non valebat. In
itine aut se hec hospicium die
bat quo idem monachus festina
bat ire. Vne aut dei eius mysti
uestem sua super terram expandit
ac desuper eum posuit ipsum quem uestem
vendicque osculatu super humeros
leuauit. sicque veniens detulit.
Cuique iam monasterio appinquaret
spiualis pre eius desiderio monasterii cla
mare cepit. Aperite fores. mona
terii iamuas apite qa frat anac
reon uenit dum portas. Otanque
ui ad monasterii aditu uenit
ipse qui lepsus esset putabat de
collo eius exilies. et ea spe appens
qua agnosci soli redeptori hua
ni generis ihs xps. et ad celum oratu
rio aspiciete redyit. Eique asten
des dixit. Anacreon tu me no
cuubuisti super terram. et ego te no
cuubestram super celos. Cui mona
sterii pat mox ut ingressus est
dixit. Frat anacreon. Vbi est que
tu portasti. Sudit. Ego si fuisses
pedes illius temisses. Tunc idem
anacreon narrabat. quem cum